

HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

MAGYAR CSERKÉSZ

XL. (63.) évf.

Vol. 40 (63.) No. 3-4

1988., 3-4. szám

PAX TING néven egyetlen nagyszabású találkozója volt eddig a világ leánycserkészének 1939-ben Magyarországon. Most az ötvenedik évfordulón erről emlékezünk. Képünkön négy 1939-ben kiadott PAX TING bélyeg látható.

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG NYÁRI MAGYAR ISKOLÁJA

Sík Sándor Cserkészpark — 1989. július 9-30.

ÁLTALÁNOS TUDNIVALÓK

A háromhetes iskola 72 órát fordít a szorosan vett tanításra, ugyanannyit, amennyi a hétvégi iskoláknál egy év alatt tevődik össze. A tábori élet, a nyugodt és hosszas együttléti egyszerű lehetőségét biztosít a zavartalan tanításhoz és tanuláshoz.

Ugyanakkor a Sík Sándor Cserkészpark erdőszegélyes 100 holdja, a délutánonkénti szakköri foglalkozások, a kirándulások és a fürdés, vidám nyaralássá varázsolják az iskolát. A vasárnapokat szentmise, istentisztelet teszi ünnepélyessé.

A Sík Sándor Cserkészpark a Buffalo városától 75 mérföldre, délkeletre fekvő Fillmore község határában van. A terület a Magyar Cserkészszövetség tulajdona. Elhelyezés faházakban, a tanítás az időjárástól függően a házakban vagy a szabadban, az erdei előadó tereken történik.

A park épületei és felszerelése New York állam egészségügyi előírásainak megfelelnek. Állandó hatósági ellenőrzés alatt állnak.

Orvos, kórház elérhető közelségben.

A park gépkocsival közelíthető meg.

Az oda-visszautazás egyénileg történik.

Részvételi díj: 425 U.S. dollár. Egy családból több gyermek jelentkezése esetén a második gyermek díja 400 U.S. dollár, a harmadik gyermeké 375 U.S. dollár.

Jelentkezés: gyermekenként 50 dollár a jelentkezési díj, mely összeg beleszámít a részvételi díjba. Visszalépés esetén nem áll módunkban a teljes összeg visszatérítése. A csekket vagy pénzes utalványt

Hungarian Summer School

névre kérjük kiállítani és a jelentkezési ívvel az alábbi címek egyikére beküldeni:

Hungarian Scout Assoc.
P.O. Box 68, Garfield, NJ 07026-0068
(201) 772-8810

Julia Palotay
2984 Michael Dr., Newbury Park, CA 91320
(805) 499-2964

**AZ ISKOLÁBA SENKIT
NEM VESZÜNK FEL**

ELŐZETES JELENTKEZÉS NÉLKÜL!

TANÍTÁS

**Célunk: Magyarságunk
megismertetése, megszerettetése**

A gyermekek tudásszintjéhez igazodva
4 osztályban folyik a tanítás

1. Arany János osztály

Dallal, játékkal mulatság a tanulás.

Abécé-tanítás népdalozással, népi játékokkal kibővíve, a Kis magyarok első és második könyve alapján.

2. Móra Ferenc osztály

„Nem fecse módra kell átsurranni a könyvön.
Meg is kell abban merülni.”

A Kismagyarok harmadik könyvével biztos alapokra helyezük az írást és olvasást.

3. Balassi Bálint osztály

Végvári harc minden iskolai feladat megoldása.

A Virágoskert olvasmányával erős várrá építjük a magyarságismeretet.

4. Csokonai Vitéz Mihály osztály

„Kertem nárciszokkal, fejem komoly gondolatokkal végigültem.”

A Hazánk című tankönyvvel bővül az ismeret, mélyül a szeretet.

A NYÁRI ISKOLA MINDEN
FOGLALKOZÁSA
MAGYAR NYELVEN FOLYIK

Tanítóink különböző hétvégi magyar iskolák
nevelői és cserkészvezetők

VIDEO—VIDEO—VIDEO
CSERKÉSZ-VIDEO KAPHATÓ!

Nagyon szép, körülbelül egy órát kitöltő video-film készült az 1985-ös évi jubileumi táborunkról. Mint emlékeztet, 900 magyar cserkész táborozott akkor a Sík Sándor cserkészparkban.

A videofilm most kapható olcsón, önköltségi áron, és megvételre ajánljuk minden csapatunknak!

A filmet **KOGLER GÉZA** cserkésztesti hozza forgalomba, akinek címe:

**32649 James Street
Garden City, MI 48135 — USA**

Tőle kell a filmet megrendelni és az árat, **25 US dollárt**, amelyben a postaköltség is benne van, csekken vagy M.O.-n (pénzes utalványon) ugyancsak **Kogler Géza** névre kell kiállítva a fentebb megadott címre elküldeni.

Hangsúlyozni kívánjuk, hogy a film valóban szép. Maradandó emlék, és a magyar cserkésztest büszké történetének nélkülözhetetlen része! Ne hiányozzék tehát egyetlen csapat értékeiből sem! Ünnepélyeken, évfordulókon ismételtelen bemutatható.

ÚJ ROVAT: MAGYARORSZÁGI
CSERKÉSZHÍREK

VANNAK MÉG CSODÁKI!

Májusban érdekes meghívót hozott a posta. No nem hivatalosan, hanem egy barátom jóvoltából.

A koronás-cserkészjelvényes meghívó szerint a szegedi Móra Ferenc Múzeum a Fekete házban kiállítást rendez „A Magyar Cserkészet Története” címmel, 1988. május 27-e és 1989. február 28 között.

Kissé kétkedve nézegettem a meghívót, ami igazán megbocsájtható, hisz’ az ilyesmihöz igazán nem voltunk hozzászokva.

Ezután gyorsan jöttek a hírek, újságkivágások, kommentárok. Sőt, pár hét múlva megjött a kiállítás kiosztott húszoldalas könyvecske, „A Magyar Cserkészet Története”, is.

Az igazi meglepetést ez a füzet jelentette, mert nemcsak az 1945 előtti Magyar Cserkész Szövetség történetét írja le dióhéjban, hanem kitér a szociológiai, nemzetpolitikai munkánkra, regös és falukutató csoportjaink tevékenységére, a népdalnépszerűsítési erőfeszítéseinkre is.

Bár jónéhány résszel nem érthettünk egyet, általában kielégítő a munka. Az adott helyzetben, mi sem írhattunk volna jobbat. Nyilvánvalóan sok anyagot vettek át Bodnár Gábor üv.e. könyvéből s a Szertszórt Árvalányhajból is.

Az utolsó két oldalon a M.Cs.Sz. kronológiája egészen 1964-ig, a Sík Sándor cserkészpark megvételeig, követi otthoni és kinti tevékenységünket. A csapataink városait feltüntető világtérkép-vázlatunk szintén közölték.

Az otthoni újságcikkek (Magyar Nemzet stb.) szerint a kiállítás széleskörű és barátságos érdeklődést váltott ki, és az ország minden tájáról érkeznek látogatók. Hál’ Istennek nem csak a fiatalságunk emlékeit kereső dereshajú cserkészek, hanem a fiatalok is tömegével keresik fel a Fekete házat.

Hálás köszönet Marosvári Attila rendezőnek, Gergely Ferenc, Papp Emil konzultánsoknak s a Móra Ferenc Múzeum igazgatóságának. Ugyancsak köszönet mindenkinek, akik az anyagot kölcsönözték; magánszemélyek, múzeumok, könyvtárak s a M.Cs.Sz.

CSERKÉSZZAVATÓ

Hogy ez mit jelent sokunknak, talán így lehetne megfogalmazni: 6-7 hónapi bizonytalan schová sem tartozás után magunkra találni, egy nagy családba tartozni, érezni mások örömét. Cserkészlet. Ez a fogalom legtöbbünkben ismeretlen volt. Hisz a magyarországi cserkészmozgalom 1948-as beszüntetése után született csapatunk 90%-a.

Amikor Felsőőrött összeverbuvalódott e félszáz emberke — aki az óhazán kívül talán még jobban érzi, hogy magyar, és ösztönösen keresi honfitársai barátságát —, Csoknyai Péter és családja melléni kezdett élményeiről, a cserkészetről. S akkor éreztük, hogy valami ilyesmi hiányzott nekünk. Foglalkozni magyarságunkkal, ismerni és őrizni hagyományainkat, művészetünket. Isten ismerete és szeretete is itt alakult ki legtöbbünkben.

S aztán énekelni kezdtük dalainkat, vidámkodtunk, s közben tanultunk. Hát ez kell nekünk! S rendszeresen összejöttünk, összekovácsolódtunk.

Eljött az ünnepélyes pillanat, az avatás. Ünnepi és megható volt egyszerre a lilomos zászló alatt állni.

És most cserkészek vagyunk, tagjai egy olyan óriási családnak, ahol „a cserkész minden cserkészt testvérként tekint”. S elszoruló torokkal fogadtuk: „...híven teljesítem kötelességeimet, melyekkel Istennek, hazámnak és embertársaimnak tartozom...”

Azóta más emberek vagyunk. Csodálatos érzés ez.

(Egy „új” cserkész Magyarországon)

(Megjelent a „Magyar Hírek” havi folyóiratban)

I. KER., EURÓPA

TÉLI TÁBOR 1988-89

Az európai cserkészkerület ez alkalommal is megtartotta immár hagyományos téli táborát, mely ezúttal a „Felvidék” nevet viselte. A tábor helye a festői Achenkirch volt Tirolban. Lapzártakor még nem kaptunk további híreket erről az eseményről.

ROVERHÍREK BONNBÓL

Az 1988-as bonni tiszti konferencián külön munkacsoport alakult, melynek célja az volt, hogy egy átfogó képet adjon a pillanatnyi rover helyzetről, és új utat mutasson a jövőt illetőleg. (További jó munkát kíván a szerkesztőség!)

REGÖSTÁBOR

Az európai (I.) cserkészkerület hagyományosan a húsvéti időszakban tartja regöstáborát. 1988-ban is így volt ez. Utólag vendéglátóiknak műsorral kedveskedtek Bad Salzginban, az ottani kultúrteremben. Klement Kornél, a tábor helyettes parancsnoka, a műsor célját így fogalmazta meg: „A rendezvény ajándék a vendéglátóknak, hogy mindenki láthassa, mit tanultak a gyerekek ebben a szép környezetben.” A gyerekek népdalokat énekeltek, balladákat adtak elő és népi táncokkal ékesítették a programot. Cserkészeink Európa 10 különböző országából jöttek össze a regöstáborra.

TUD VALAMIT A LUDAS MATYI?

„Jezzusom, te valami alternatív megoldáson töröd a fejed...!”

(Megjelent A Holló c. kanadai öcs. folyóirat 1988 szeptemberi számában.)

A HEIDELBERGI CSAPAT ÚJ ÖTLETE:
A HÉTVÉGI ISKOLA

A heidelbergiek krónikájában mostanában egyre több nagyszerű esemény belekerül. A szekerünk egyre jobban halad: szaporodott a cserkészkedő gyerekek száma, a rovmunka is összefogottabb. Több és több sikeres megmozdulással dicsekedhetnek. Ime az év krónikájának egyik érdekes fejezete: a hétfői iskola.

Még tavaly decemberben csak gondolat volt, idén januárban már valóság. A kezdeti nehézségeket könnyen átvészelve él és virul az iskolánk. Végtelen öröm tölti el a szívünket látva, hogy mindig több tanuló érkezik, hogy mind több szülő lát értelmet a munkánkban, s ezek a szülők segítenek, együttműködnek velünk. Jelenleg 20 gyerekből áll a diákság. Ezek három kor szerinti csoportban tanulnak imi, olvasni, a nagyobbak pedig magyar irodalmat, történelmet és néprajzi ismeretekkel bővített földrajzot. A „tantestület” szigorú intézménye tíz vén számból áll. Ők előzetes terv szerint felváltva tanítanak. Hozzá kell tenni (de nem nagyon hangosan), hogy mindig alaposan felkészülve. Tanulás és közös munka ez nekünk, számáraknak is, amely által a roverek közössége erősebbé válik. Nem is beszélve a vénék és az „új nemzedék” kapcsolatáról.

A foglalkozásokat vasárnap délelőttönként tartjuk. Mindig négy tanárral, közben időt szakítunk egy gasztronómiai félórászkára is. Ez a közös ebéd, amelyre mindenki már jó előre a gyomrát készíti.

No de persze az ebéd jelentőségét igyekezzünk a második helyre szorítani a tanítás után. A munkát pedig komolyan vesszük: a gyerekek kiselőadásokat tartanak, házi feladatot kapnak, sőt dolgozatot is írnak. Még az ideiglenesen távol maradókat is eléri a „vénék tizének” ambíciózus akarata. Posta útján ők is megkapják az órák anyagát, valamint a házi feladatot.

Csak egyet lehet kívánni: jó munkát és továbbra is ilyen lelkesedést a tanárok, gyerekek meg a szülők részéről!

Ha így folytatódik, biztos, hogy olyan gyerekek nőnek fel a vasárnapi iskolában, akik majdan meg alapítják a Zrínyi Miklós II. Hétfői Iskolát.

D.E.

ÚJ ROVERCSERKÉSZ LAP

Új sajtótermék a I. kerületben! A heidelbergi rovercserekészek „Vén számár” néven adnak ki egy érdekesnek ígérkező lapot, melyből itt néhány „ízlet” közlünk. Legyen ez olyan csapatoknak „kedvesináló”, ahol még nincs saját csapat, rover- vagy regös-újság! (Szerk.)

II. KER., DÉL-AMERIKA

TANULÓTÁBOR A TENGERPARTON

Három hónappal ezelőtt a Z.I.K. (Zrínyi Ifjúsági Kör) földrajz óráján kaptuk meg a hírt. A Páfrány csoport meghívott a föld-néprajz tanulótáborába, amit Gesellbe vagy Córdobába terveztek. Meg voltunk hatva, hogy ilyen testvériesen akartak megosztani ekkora lehetőséget. Mi persze, nagy örömmel elfogadtuk. Nagy izgalommal vártuk az utazás napját. Mindenki szorgalmasan foglalkozott a felszerelés megszerzésével. Sok álmatlan éjszaka után végre elérkezett a várva várt nap. Az útra nem igen emlékszem, mert majdnem az egészet átaltudtam.

Az órarend a következő formában volt beosztva: reggel, ébresztő után, rendet raktunk a szobákban. Azután jött egy tanár előadást tartani, utána egy tanulási óra következett, és ez négyszer ismétlődött naponta. Én inkább a pihenők alatt tanultam, mert a tanulási órák idején túl sok forgalom volt.

Jósi bácsival mindennap lementünk a strandra fél órára, hogy a testi szempontot se hanyagoljuk el. Így történt aztán, hogy egy ilyen lemenetel alatt találtunk egy petróleumos pingvint. Elvittük a városba, hogy beadjuk egy akváriumba, de sajnos csak egy állatorvost találtunk, aki azt tanácsolta,

hogy tartsuk magunknál és mossuk le kétszer naponta. Két nap múlva Judit néni bejön a szobába a pihenő alatt és egy ládát kér. Kiderült, hogy egy második pingvint találtak. Ez is petróleumos volt, ezt is rendszeresen fürdetni kellett.

Múltak a napok, s egyszer csak elérkezett a próbaérettségi napja. Mindenki keményen tanult erre az izgalmas alkalomra. A hátránya ennek a vizsgának az volt, hogy kevés idő állt rendelkezésre és csak két napra rá tudtuk meg az eredményt.

A táborban egy szép nagy farkaskutya is csatlakozott hozzánk. Axelnek hívták. Anyyira ragaszkodott hozzánk, hogy vasárnap még a templomba is elkísért. Hiába próbáltuk kivinni, újra és újra bement a templomba. A pap egyszer meg is állt a prédikáció közben és kérte, hogy valaki vigye ki a „kis ölebet”.

Mielőtt visszaindultunk volna, egy egész délutánnak volt Gesell utójára bejárni. A buszállomás felé indultunk végül is.

Sajnos visszafelé a buszvállalat által ígért luxus busz közönséges járatnak bizonyult.

A két gondosan kezelt pingvin pedig autóval utazott egy tengerparti üdülőhely állatkertjébe.

Deák Gábor
Bs.As. — Argentína

A Buenos Aires-i földrajz-érettségi jelöltjei 1988. július 31-én a szóbeli vizsga alkalmából.

35 ÉVES AZ „IFJ. KERESZTES BÉLA” ATLÉTIKAI VERSENY — 1953-1988

Nagy és felemelő esemény színhelye volt 1988. június 12-én a New Jersey-i Iselin városkában lévő JFK Memorial Junior High School korszerű atlétikai pályája. Immár 35-ik alkalommal rendezte meg a Magyar Cserkészszövetség New York-i körzete Fischer Viktor csest. versenyparancsnok kiváló vezetésével hagyományos, ezúttal jubileumi versenyt.

A környező államok nyolc cserkészcsapatának 120 indulója vett részt, a fiúk és lányok 4-4 korcsoportjának nemes vetélkedésében a nagyszámú érdeklődők lelkes biztatása mellett. Igen jó eredmények születtek, és a rendezőgárda ezúttal is kiváló, szakszerű munkát végzett.

A versenyzők ünnepélyes felvonulása után v. Serényi István rendező méltatta Fischer Viktor példaadó alapító munkáját és annak eredményes folytatását 35 éven keresztül. Ez a verseny méreteiben és sikerében egyedülálló az emigrációban. Köszönetet mondott a cserkészeknek, szülőknek és támogatóknak, és kérte, hogy valljuk és támogassuk e verseny nemes célkitűzéseit, hogy a világ legeszebb, legtehetségesebb ifjúsága, a magyar ifjúság minél öntudatosabban szolgálhassa a legszentebb ügyet, hazánk ügyét. (S.)

5. sz. Bornemisza Gergely csest.
Szigeti nyári tábor, Lake George, NY, USA.

Sportverseny — 1988 június — NY körzet (USA). A győztesek megkapják az „aranyukat” (Kalappal; Keresztes Béla bácsi.)

Sportverseny — 1988 június — NY körzet (USA). Hajrá lányok!

Sportverseny — 1988 június — NY körzet (USA). A rendezők napsütésben, jól végzett munka után.

CLEVELAND, OHIO

1988. május 7-én volt Clevelandban a hagyományos Cserkészbál, mely a clevelandi magyar társadalom egyik legkimagaslóbb eseménye. Nemcsak a díszes terem, a szebbnél-szebb elsőbálozók fehér ruhája, nemcsak a pompás díszmagyarban eljárt Palotás, vagy a jó hangulat tesz ki ezt, hanem a rendezőség tudatos elszántsága is, hogy fiataljainkkal megismertesse és érzékeltesse azt a szórakozási formát, ami szép, finom, egészséges és emlékeztet a mai „eldurvult” világ ellenére is.

Gratulálunk az áttűtő sikerhez!

„REGŐS EMLÉKKÖNYV”

címmel a clevelandi regősök 1988. október 15-én előadást rendeztek a Fairview High School dísztermében, Fairview Parkban (Ohio, USA). Az előadás a regőscsoport 15 éves jubileumát ünnepelte szép sikerrel.

22. SZ. BESSENEI GYÖRGY CSCS. (CLEVELAND)

Csapatunk létszáma 44%-kal nőtt 1985 óta! 1985-ben 32-en voltunk, a legkevesebben alakulási évünk, 1951 óta. Az idén 46 cserkészt tartunk számon. Ez kb 44%-os emelkedés az elmúlt 3 évben, mely idő alatt 15 kiscserkész jelentkezett, egypár régi vezető is visszajött. Persze, tudjuk, hogy nem a mennyiség, hanem a minőség a fontos egy jól működő csapatnál. Lelkes vezetőink kitűnő programokat nyújtanak a fiúknak, akik élvezettel jönnek cserkészkedni. Van itt remény a jövőre nézve!

CSERKÉSZNAP 1988 — CLEVELANDBAN

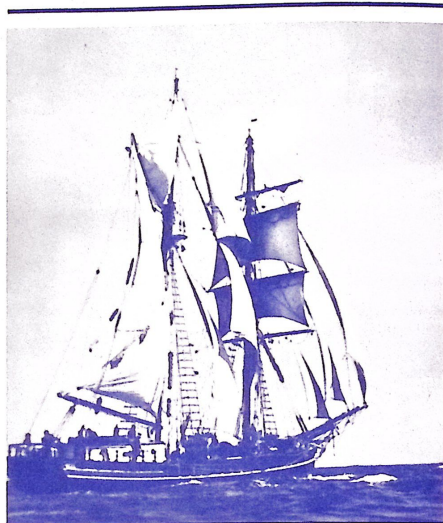
A Cserkész Barátok Köre és a négy clevelandi csapat közel 1300 látogatóval rendezte Cserkésznapját szeptember első hétvégén, az ún. „Labor Day” hétvégén. Örömmel látjuk, hogy a régi cserkésznapok helyente még nincsenek veszendőben. Követendő példa!

KITÜNTETÉSBEN RÉSZESÜLTEK:

Merényi Rita cscst.-t és Fischer Viktor cscst.-t (New York) kiemelkedő cserkésznevelői munkájuk elismeréséül a MAGYAR VITÉZI REND felvette nemzetvédelmi tagozatába. — Gratulálunk!

NEW YORK, NY

1988. november 19-én a Magyar Cserkészszevetség Nagytanácsa rendezésében zajlott le az immár hagyományossá vált Gála Bál a Waldorf-Astoria Hotel „Starlight Roof” báltermében.

A „Zebu” nevű brigantin az Indiai Óceánon, 1987 szeptember (Horváth Krisztina).

LEGENDA

Két szerzetes olvasta egyszer egy régi könyvben, hogy a világ végén van egy hely, ahol a föld és az ég találkozik. Elhatározták, hogy megkeresik ezt a helyet, s mindaddig vissza nem térnek, míg meg nem találják. Végigjárták az egész világot, kiálltak számtalan veszélyt, mindenféle nélkülözésben volt részük, amit egy ilyen vándorlás az embernek jelent, és mindenféle kísértést kiálltak, ami az embert céljától eltéríthetné.

Van ott egy ajtó — így olvasták — csak be kell kopogni, s máris az Istennél van az ember. Végül, amit kerestek, megtalálták. Bekopogtak az ajtón. Szívdobogva várták, amint kinyílt, s amikor beléptek, ott álltak otthon, kolostori cellájukban. És akkor megértették: az a hely, ahol az ég és a föld találkozik, itt van, ezen a Földön, ott, azon a helyen, amelyet Isten kijelölt nekünk.

ÚJ CSAPAT ALAKULT KALIFORNIÁBAN

A San Fernando völgyben 1988. december 4-én megkereszteltük, hivatalosan használatba vettük a cserkészcsapat nevét és számát: 12. sz. Benedek Elek Cserkészcsapat.

Az istenházába vittük örömeinket, mert Ő kezdett el valami jót bennünk; embereket, ezt a gyülekezetet adta segítségül, hogy a jót munkáljuk, anyanyelvünket használjuk, hagyományainkban éljünk. A magyar cserkészet az a szervezet, amely emberközelbe hozza, életmóddá teszi magyarságunkat, kereszténységünket.

Csoboth Tamás cscst., körzeti parancsnok előtt 3 új nagycserkész tett fogadalmat; Kékessy Györgyné cscst. előtt pedig 9 kiscserkész tett ígéretet. A többi próbaidős cserkész és őrsvezető; összesen 23-an vettek részt a csapatból ezen a felemelő ünnepen. Nagy örömeinkben osztoztak a város többi csapatai, amelyeket parancsnokaik képviseltek, ill. a 49-esek közül még a Hullám Őrs is velünk volt. A szertartást Nt. Kálmán Szabolcs cscst. végezte. Köszönjük a részvételt, szolgálatot.

Palotay Csabáné cscst., cspk.

VK tábor '88: vasárnapi szentmise a Jenyőkatedrálisban. Sik Sándor Cserkészpark, Fillmore, NY, USA.

12. sz. Benedek Elek cscs. (Los Angeles, CA, USA) Fogadalmötlet, 1988. december 4.

12. sz. Benedek Elek cscs. (Los Angeles, CA, USA) Kiscserkészek ígéretet tesznek. 1988. december 4.

„BUDAPEST” NAGYTÁBOR — 1988

A Ráskai Lea (60-as) és az Apor Vilmos (21-es) cserkészcsapatok sokáig fognak emlékezni múlt nyári nagytáborunkra. Helye Vancouver környékén az Iharoson volt. Témája „BUDAPEST”. A fiúk sokat dolgoztak, mivel „Lánchidat” építettek a kis patak fölé.

A fiú altábor neve Buda, a leányoké Pest, a kiscserkészeké Margitsziget volt.

A tábor idején sok népdalt tanultunk, népi játékokat, hadijátékot játszottunk és még kötélen is húztuk magunkat a szakadékon keresztül.

A vezetők rendeztek cserkész-forgószínpadot és népi forgószínpadot. Rohampályát és akadályversenyt is szerveztünk. Szép táborüzemeink voltak, és ezeken kívül két riadót is átélünk. Sokan nem voltunk, 39-en összesen, de nagyon jó volt a tábori szellem, és ezért volt a tábor olyan sikeres.

Licskó Gabriella öv.

AZ ELSŐ TÁBOR

1988. június 11-e megszokott hétköznapiként indult, de sokunk számára felejthetetlen emlék marad egész életünkre, ugyanis hosszas várakozás után végre mi is cserkészek lettünk.

A pénteki gyűlésnek már alig bírtuk végét várni. Mindenikünknek égett a talpa alatt a föld. De végül is este 10 óra körül útnak indult a csapat a csodálatos Angeles National Forest felé.

Ahhoz képest, hogy életemben először vertem sátrat, eléggé jól sikerült. Semmi sem esett a fejünkre. Aztán, mint aki dolgát jól végezte, hamarosan az egész társaság nyugalomra szenderült. Talán még két órát sem aludtunk, amikor Sándor Péter riadóztatta a csapatot. Azt sem tudtuk, hogy hol vagyunk. Azt pedig végképp nem értettük, miért nyomkodnak égő gyertyát a kezünkbe, és miért kell nekiindulni a vaksötét erdőnek. A nagyobbak természetesen tudták, miről van szó. Mi is rájöttünk, amikor hol az egyik, hol a másik akadálynál rejtőzködő kérdezgette a különböző cserkésztörvényeket.

A táborúzhöz érve Péterbá és Istvánbá átadták a nyakkendőket.

Még más felejthetetlen esemény is tartozott táborozásunkat. Így például: akadályverseny, számháború. A két nap elrepült, és mi sok kedves emlékekkel tértünk haza.

Szőke Livia és Oriold Eva
17-es Cserkészcsapat, Los Angeles

A PORTYA

Hétfőn reggel elmaradt a reggeli torna ébresztő után.

A BUDAPEST tábor fiú és lány nagyobb cserkészei (21-en) mindjárt nekikezdtek a portyára pakolni. A portya végcélja az 1220 méter magasán fekvő „Greendrop Lake” volt. A pakolás és egy gyors reggeli után begyömösöltük a hátizsákokat és a portyázókat a kisbuszokba, és elindultunk a portya kezdő helyére. Nem kellett messze menni, hiszen itt a nyugati parton soha sincs messze a vadon.

Hátunkra kötöttük a hátizsákokat, és ragyogó napfényben elindultunk a meredek ösvényen. Sok „vargabetű” után elértük az első hegyi tavat, a „Lindeman Lake” nevűt. Ennél a gyönyörű zöld vizű tónál megpihentünk, de mielőtt valaki ellustult volna, mentünk tovább.

Ezután valamivel könnyebb lett az út, de voltak még nehezebb szakaszok mocsáron, kőomlásokon át.

A fiatalabb fiúcskészek közt némelyiket szép szóval kellett biztatni (a lányok mindig elől voltak), de késő délután végre elértük a célunkat a „Greendrop Lake”-t. Táborot vertünk és nekikezdünk a vacsorakészítésnek, ami finom fűliában süített húsból és zöldségből állt.

Vacsora után sokan megpróbálták a halászatot, mert a kristálytiszta vízben sok pisztrángot lehetett látni. Ahogy azonban besötétedett, az utolsó, igazán „komoly” horgászok is visszatértek pisztráng nélkül.

Esti elbeszélgetés után mindenki szívesen mászott be a hálósákjába és könnyen jött a megérdemelt alvás.

Reggel arra a „kellemes” látványra ébredtünk, hogy szitál az eső. Gyorsan összehajoltunk, megreggeliztünk és elindultunk. Lefelé gyorsabban haladtunk, gondolom, a hátunkat veregető eső miatt is. Így aztán pár órán belül már a kisbuszokban zakatoltunk a tábor felé.

Takács Péter st.

LOS ANGELES, KALIFORNIA

1988. június 18-án került sor a 17. sz. cscs. 25 éves jubileumi ünnepére.

A műsor jól előadott és gondosan megrendezett számokból állt. A lányok egy székely népballadát mutattak be, a fiúk II. Rákóczi Ferenc szabadságharcából adtak elő néhány jelenetet. A kiscserkészek bábszínháza mindenkit jól szórakoztatott és megkacagtatott. A jubileum alkalmával találkoztak a „régiek” az „újakkal”, és együtt szórakoztak, beszélgettek, tapasztalatokat cseréltek, élményekről meséltek.

A kaliforniai cserkésztszti konferencia résztvevői, Los Angeles, CA, USA, 1988. február 27-28.

Vancouveri cserkészek — Budapest nagytábor.

IV. KER., AUSZTRÁLIA

CSERKÉSEINK ÉRDÉLYERT

Semmi kétség nem férhet ahhoz, hogy az emigrációban a magyarságtudat egyik legjelentősebb ébrentartója és fejlesztője a magyar cserkészmozgalom. Ennek fényes bizonyítéka, hogy szeptember 23-án, pénteken Sydneyből is, Melbourne-ből is egy-egy csoport fiatal cserkész elindult gyalog Canberrába, hogy Ceaurescu falurombolása ellen tiltakozó aláírásokat kézbesítsen a szövetségi parlamentben.

Melbourne-ben a Hunor és Magyar, valamint a Tormay Cecil cserkészcsapatok tagjai karolták fel az ötletet a Corvina örcgcserekészek támogatásával. A többnyire középiskolás korú ifjak diáktársaik közül toboroztak „sponsor”-okat a távgyaloglásra. Már ezzel is hasznos propagandamunkát fejtettek ki, elmagyarázván ausztrál barátaiknak, hogy miért vállalkoznak a nehéz feladatra.

A mintegy 35-40 főből álló melbournei távgyalogló csapat szeptember 23-án déli 12-kor indult.

Felvetődik a kérdés: vajon mi ösztönzi ezeket a tizenéves fiatalokat ilyen még felnőtteket megviselő erőfeszítésre? Ha jobban meggondoljuk, leg többjük már itt született Ausztráliában. A kérdésre csak egy felelet lehetséges: a magyarságtudat ösztönzi őket. Az a magyarságtudat, melyet a cserkészmozgalom ottolt beléjük és fejlesztett bennük, hogy soha ne legyenek gyökértelenek, múlt-nélküliek. Ezek a távgyalogló, itt született tizenéves cserkészek egytől-egyig megfélelnék Teleki Pál néhai főcserkész meghatározásának, melyben így írta le a magyar cserkészideált: „Emberebb ember, magyarább magyar”. (—)

MI IS OTT VOLTUNK...

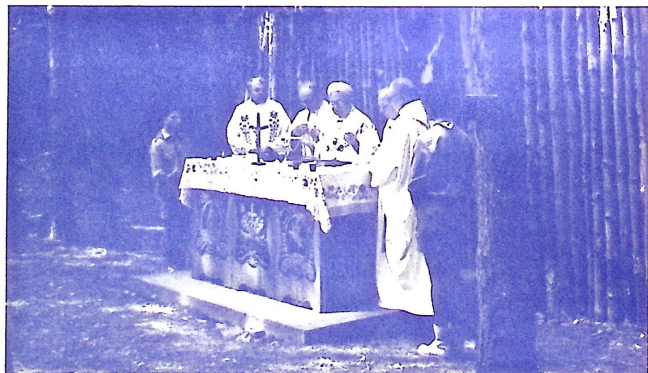
Amikor június 26-án, vasárnap délután a Melbourne-i Korvina cserkészcsapat tagjaival megérkeztünk a Ferihegyi repülőtérre és taxiba szálltunk, hogy első lakóhelyünkre elmenjünk, a taxisofőr újságolta, hogy hétfő este tüntetés lesz a Hősök tereén az erdélyi ügyben.

Boldog meglepetéssel fogadtuk ezt az első hírt magyar földön, és megértettük a lázasan beszélő sofőr örömet, hiszen ez volt a hazában az első engedélyezett tüntetés évtizedek óta. Másnap este ahányan csak tudtunk, elmentünk. Hét óra körül gyülekezett a nép, gyalog, villamoson, autóbuszon, metrón (minden jármű tömve volt), mindenkitől csak azt lehetett hallani, hogy a Hősök terére igyekszik. Ahogy közeledtünk, már messziről hallottuk énekelni a Székely Himnuszt, bármire néztünk, minden irányból özönlött a nép.

Elég korán érkezünk, és jól láttuk, kik jöttek el: nem volt itt szervezett felvonulás — jöttek családok, akik kézenfogva vagy hátukon hozták gyermekeiket, voltak munkából vagy vásárlásból jövő emberek, asszonyok, kis csoportok plakátokkal, fiatalok, öregek. Látszott: a nagy ügy, Erdély ügye mindenkit megmozdított, minden különbséget áthidal, mert csak egy volt a fontos: felszólalni erdélyi véreinkért. Gyűlt a nép, már 100,000 ember énekelte a Himnuszt, és ezt az érzést nem lehet leírni, ezt csak az tudja, aki ott volt, ott könnyezett, amikor egyé forrt magyar a magyarral.

Így lettünk részesei a magyar történelemnek és az eget ostromló kiáltásnak: „Ne hagyd elveszni Erdélyt, Istenünk!”

Kovácsné Marianne
(Magyar Élet)

Vasárnapi mise az 1988-as VK-n. — Sik Sándor Cserkészpark, Fillmore, NY, USA.

V. KER., KANADA

Horváth Krisztina St. — 42. sz. cscs.:

VITORLÁSSAL AZ INDIAI ÓCEÁNON

(Kriszti kislány kora óta magyar cserkész Torontóban, Kanadában. Mindig talpraesett, céltudatos lány volt. Amit elhatározott, igyekezett megvalósítani. Így került sor alább írt, gyönyörű kalandjára egy törékeny vitorlásra, ahol a magyar cserkészben — elsősorban a segédtiszt táborban — szerzett sok ismeretét is hasznosíthatta. Cserkésztapasztalatai előnyt jelentettek abban is, hogy bekerülhetett a nagyon színes múlttal és neveléssel bíró társai közé.)

Egy torontói újságban olvastam először a „Raileigh vállalkozás” nevű tervről. Rögtön felébredt bennem a vágy, hogy részt vehessek benne. Károly angol trónörökös védnöksége alatt a „Raileigh vállalkozás” négy éve működik. A résztvevő fiatalokat több mint negyven ország jelentkezőiből válogatják ki, és a nyerteseik három hónapos felfedező útra mennek. Tudományos kutatás, műveltségi ismeretszerzés, közösségi szolgálat és kalandra kiképzés a vállalkozás főbb jellemzői, de mindegyik csoport más feladatot végez. Például voltak, akik Kenyában gyermekbénulásos kórházban dolgoztak, mások Ausztráliában korallzátony-térképezést végeztek, vagy Pakisztánban a „See International” szervezet keretében szem-operációknál segítettek.

Elküldtem a 4 oldalas jelentkezőlapot és szerencsémre a többszáz jelentkező közül én is közte voltam a 45 pályázónak, akiket meghívtak egy katonai táborhelyre, egy hétvégi döntő próbára. Itt három napon keresztül kimerítő szellemi és testi próbákkal nyúztak. Az egész idő alatt csak hat órát aludtunk. Megállás nélkül hajszoltak, minden hová futni kellett. Hatos csoportokba osztottak be, és a feladatokat a csoportoknak közösen kellett megoldani. Minden csoportnak egy székelt kellett vinnie minden akadályon át, még az uszodában is húztuk magunk után a vízben. Kevés, de érdekes étkéseink között zöld kása és borjúvelő is szerepelt. Legérdekesebb volt Lucyval való találkozásunk. Bekötött szemmel kinyújtottuk a tenyerünket és rátették Lucy. Kiderült, hogy Lucy egy óriáspók.

Negyvenötünk közül velem együtt 15-öt választottak ki. Minden kanadainak 2500 kanadai dollárt kellett összegyűjteni támogató cégektől. Én a lehetőségek közül egy vitorlás utat választottam júniustól szeptemberig az Indiai Óceánon, Ausztráliától a Seychelles szigetekig. A „Zebu” nevű kétárbócos

vitorlás 24 méter hosszú hajó volt. A 23 főnyi legénységből 16-an voltunk a nyertes pályázók. Eből 7 angol, 4 amerikai, 2 japán, 2 ausztráliai és én, a kanadai. A személyzet 7 hivatásos tagja között velsi, ír, angol és ausztráliai nemzetiségűek voltak.

Utunk az ausztráliai Darwinban kezdődött. Két csoportba osztottak. Egyik a hajón dolgozott, tanulata a rengeteg vitorla és kötél nevét és a kezelési módjukat. Közben a másik csoport szabadnapos volt. Egy nap néhányan elmentünk a Kakadu Nemzeti Parkba, ahol sok madarat, krokodilt és ősi bennszülött sziklafestményeket láttunk. Egyik este két japán társunk bemutatta „tanabata” nevű szokásukat, magyarul a csillagszertartást. Mindenki leírta kívánságait, és rátízte egy bambuszágra, amit ima, ének és teázás után elégették abban a hitben, hogy a kívánság a füsttel felszáll az Istenhez.

Emeletes ágyakon aludtunk a hajó orrában egy nagy helyiségben. Indulás után három csoportba osztottak bennünket. Négy órát erősen álltunk, utána 8 óra szabad, majd megint 4 óra munka és így tovább. A vitorlázáson kívül minden időpontnak megvoltak a maga munkafeladatai. Például éjjeltől négyig minden éjjel sütöttük a kenyeret, négytől nyolcig mostuk a fedélzetet, nyolctól tizenkettőig takarítottuk az alsó helyiségeket. Négy naponként rám került a sor a konyhás beosztásban. Hármas csoportokban főztünk az egész személyzetnek. A nagy meleg és a pontos időbeosztást követelő munka miatt ezek voltak a legnehezebb napok. Tréfás eset volt, amikor egy japánnal és egy süket lánnyal osztottak egy csoportba. Mulatságos volt az érintkezés kölcsönös nehézségeit leküzdeni.

(Itt hozzá kell tennem, hogy olyanok is voltak közöttünk, akik nem tudtak angolul, meg akiknek valamilyen testi fogyatékossága volt.)

Van egy mondas, mely szerint a tengeri betegségnek két szakasza van. Az első, amikor attól félsz, hogy meg fogsz halni; a második, amikor reméled, hogy meghalsz. Ez valóban így van. Szerencsére pár nap múlva ez is elmúlik. Az ember hozzászokik a folytonos ringatózáshoz, és már nem is tartja furcsának, hogy repül a tej vagy a tányér étel, vagy bármilyen más, ami nincs lerögzítve.

Annál furcsább érzésem még nem volt, mint amikor néhány napi vitorlázás után körülnéztem és csak kéket láttam: kék ég és kék víz, ameddig a szem ellát. Sok madarat láttunk és számos repülőhalat, amelyek néha ugrás közben a hajóra pottyantak. Sokat horgásztunk és sok halat fogtunk, pl. tonhalat. A legnagyobb tonhalunk 29 kilós volt, ezt napokig ettük. A Kókusz szigeteknél kis cápát is fogtunk, és meg is kóstoltuk.

Hamarosan megszoktuk a napirendet, félelem nélkül mászkáltunk a vitorlarudakon, kifeszítettük és bevontuk a vitorlákat, javítottuk a köteleket és végeztük a többi munkát. Két hét múlva értük el az első szárazföldet, a Karácsony szigetet. Lakói főleg kínaiak és malájok, valamint kevés ausztráliai és európai. Volt alkalmam búvárkodni is a gyönyörű korallsziklánál, ahol ezrével úszkál a sok színes hal. Ez a sziget tele van egy bizonyos fajta rákkal, amelyet állandóan kerülgetni kell, hogy rá ne lépjen az ember. Két társammal találtunk egy barlangot és felfedeztünk egy édesvízi forráscsoportot. Esténként részt vettünk egy bagoly-kutatási tanulmányban. Majd négy napi vitorlázás után megérkeztünk a Kókusz szigetek másik csoportjához. Útközben életem egyik legkedvesebb élménye volt, amikor először láttam bálnákat a szabad tengeren. Csodálatos volt hatalmas nagyságuk és méltóságteljes erejük. Esténként az orvitorlarúdról figyeltük a csillagok fényénél a delfineket, amint játékosan úszkáltak egymás körül. Gyönyörű látványt nyújtottak a delfinek által felkavart hullám-taréjak, amikben csillagszóróként sziporkáztak a párányi foszforeszkáló algák milliói. Egy napon ellátogattunk a szomszédos Home szigetre. Itt az iskolában előadást tartottunk a gyerekeknek. A következő állomásunk a Salamon szigeteknél volt.

Itt egy teljesen lakatlan szigeten horgonyoztunk le, ami valóságos paradicsom volt. Színes és érdekes korallzátonyok környezték a szigetet, sokféle hallal.

A Salamon szigetcsoport után a Seychell szigetek felé indultunk. Itt a víz nem olyan tiszta, mint a Salamon szigeteknél, de sokféle hal és korallfajta látható. La Digue szigeten megmászunk egy hegyet és láttunk óriási teknősbékat. A helybeliek meghívtak egy ünnepélyükre, és vacsorára vendégszolgálatot láttak zsupfedelű házukban. Praslin szigeten láttuk a tengeri kókusz nevű dupla kókuszdiót, ami az egész világon csak itt fordul elő. Itt is tudtam búvárkodni, miközben teknősbékával is találkozottam.

Soha nem felejttem el ezt az élményekben gazdag nyarat. Sokat tanultam vitorlázásból, kötélkezelésből és más gyakorlati dolgokból. Magamat is jobban megismertem és azt is, hogyan kell 22 más természetű emberrel — korlátozott körülmények között — együtt élni. Ezek az emberek nagy mértékben befolyásolták az életről alkotott véleményemet. Nagy és színes a világ tele természeti csodákkal és érdekes emberekkel. Ajánlom, hogy legyenek álmaik és valósítsátok is meg őket! Minden lehetséges, ha eléggé akarjuk és rendületlenül hiszünk önmagunkban, hogy el is tudjuk érni!

Horváth Kriszti a „Zebu”-n teljes szereléssel a háttérben, 1987 szeptember.

A MAGYAR CSERKÉSZEK SZÉCHENYI MAGYAR ISKOLÁJA, NEW BRUNSWICK, NEW JERSEY

A következő fogalmazásokat a szombati Széchenyi Magyar Iskola tanítványai írták, Gieger Kati st., tanítónő osztályában. Reméljük, hogy a történetek kellemes emlékeket idéznek fel a résztvevőkben és jó szórakozást kínálnak azoknak, akiknek nem volt lehetőségük átélni őket.

Gáspár Rubina (11 éves)

A tábor

Tavaly, amikor a Pennsylvania-i táborban voltunk, volt egy kis balesetem. A csoportunk engedély nélkül elsétált az úszómedencéhez. Mindenki azt mondta, hogy bele fog ugrani a vízbe. Mindannyian úgy csináltunk, mintha bele akamánk ugrani a medencébe. Én is azt csináltam, amit a többiek, de azt hiszem, hogy egy kicsit túl közel álltam a víz széléhez és beleestem a vízbe. Szerencsére jó idő volt és azon kívül, hogy vizes lettem, semmi bajom nem lett. Jött az őrsvezetőnk és azt kérdezte, hogy ki engedte meg, hogy ide jöjjünk. Mi megmondtuk őszintén, hogy senki sem. Ezt büntetés nélkül megszűntük.

Imrányi Miki (10 éves)

Hogyan kaptam öltéseket a lábamba

Elvágtam a lábam egy szögön, ami kiállt a budi-ból a Míntatáborban. A Varga Imre mondta, hogy mondjam meg a parancsnoknak. A parancsnok el-

vitt a tábori orvoshoz. Az orvos elküldött a közeli kórházba. Három öltést kaptam a combomba. Elfelejtettem az orvos nevét, de emlékszem arra, hogy humoros volt. Amikor berakták az öltéseket nagyon fájt, majdnem sírtam.

Oroszváry Chandra (11 éves)

A kis macska története

A nyáron mentem a táborba és az út oda nagyon hosszú volt. Amikor megérkeztünk, akkor sokáig álltunk a sorban. Én elfáradtam a várakozásban és kimentem felderíteni. Láttam nagyon sok szép levelet, lepkéket, virágokat és madarakat. Én azt hittem, hogy láttam egy rókát. Akkor láttam valamit a tóban. Egy kicsi, fehér macska volt. Én gyorsan beugrottam és megfogtam, hogy ne fulladjon meg. Most a macska az én házámban van. Vigyázok rá.

Salopek Kristóf (11 éves)

A hinta

A táborban elaludtam és amikor felébredtem, akkor ott láttam egy hintát. Kipróbáltam. A hinta nagy, fekete és nehéz volt. Amikor ráültem, akkor lejjeb ment. Ezt többször próbáltam és nagyon fáradt lettem. Reggel megreggeliztem és újra megpróbáltam. Jónak tűnt, de már megint lejjeb ment. „Nem szeretem ezt a hintát” mondtam. És megrugtam. Kemény volt és fájni kezdett a lábam.

Kép — szöveg nélkül; számháború. Ezt komolyan kell venni.

PAX TING — 1939-1989

Kedves Leánycserkészek!

Kedves megemlékezés színhelye lesz a fillmorei cserkészpark a nyáron. 1989. július 1-én vonjuk fel a „Pax Ting”-en részt vett nemzetek zászlóit az 50 év előtti leánycserkész-világtalálkozó emlékére. — Szeretettel hívunk! Vegyél részt csapattal a PAX TING 50. évfordulóján. Ünnepeljetekek ve-lünk.

A csapatokat július 1-re (NEM augusztus első két hetében, amint előző számunkban helytelenül jeleztük!) várjuk Fillmoreba, ahol az őrsök korosztályonként, altáborokba osztva kezdik el a táboreti életet. Tapasztalt vezetőink a leánycserkészpróbák anyagából máris tervezik a foglalkozásokat.

Emlékezünk nem csak a Pax Tingre, de az azóta elmúlt 50 esztendő küzdelmes időszakára és leánycserkész-történelmünk eredményeire is, amelyekre valóban büszkék lehetünk. Igyekezünk egymást megismerni, megszeretni. Fürdés-úszás is lesz. Magyar mintás kerámiát is készítünk. Az akadályverseny sem marad el. Elsajátítjuk a szabadban való főzés titkait. Azok segítségével készülünk a táborvégi nagyszabású „bankettra”.

A hét folyamán más nemzetek leányai látogatják meg a tábort. Nagy bemutatóval készülünk elő fogadásukra. Ennek keretében külön is megemlékezünk az első és egyetlen leánycserkész világtáborról.

Külön programként előadássorozatot tervezünk! A be nem osztott parancsnokokat, felnőtt vezetőket, érdeklődőket szeretettel várjuk eszmecserére. (Témák: lélektan, gyermekeink a mai világban, magyarságunk, cserkészkedésünk stb.)

A tábor július 1 és 8 között lesz. Részvételi díj személyenként 110 U.S. dollár.

MAGYAR CSERKÉSZ

(Hungarian Scout Magazine)

A MAGYAR CSERKÉSSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA.

SZERKESZTŐK:

Pap Gyula cscst.
Teszár Józsefné cscst.
163 Home Street
Somerset, NJ 08873, USA

KIADÓHIVATAL:

A M.Cs.Sz. Központja
P.O. Box 68
Garfield, NJ 07026, USA

CSERKÉSZBOLT

19 Edgemont Cr., Wayne, NJ 07470 — USA

Magyar Cserkészszövetség Szabályai	\$.50
Cserkészkönyv I.	8.00
Cserkészkönyv II.	8.00
Cserkészkönyv III.	8.00
Cserkészkönyv I-III., kötve	25.00
Kiscserkészek könyve I.	6.00
Kiscserkészek könyve II.	6.00
Kiscserkész vezetők kézikönyve	5.00
Őrsvezetők velemjárója	5.00
Különpróbák	5.00
Fogadalomtételi „Emléklap”	1.00
Teleki Pál tanításai	5.00

MAGYAR TANKÖNYVEK

Kis Magyarok Második Könyve	6.00
Benedek Lászlóné: Magyar földrajz	8.00
Bodnár Gábor: Magyar néprajz	8.00
Bócsay Zoltán: Magyar történelem	8.00
Muharay Elemér: Magyar játékszín	6.00
Volly István: Magyar karácsonyok	6.00
ABC könyv: Séta Betűországban	6.00
Magyar olvasókönyv	6.00
100 népi játékdal	3.00
101 magyar népdal	3.00
A fény felé	3.00